

Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΚΑΟΥΛΒΑΡΣ

Εἰς οἰκονδηποτε στήλην ὀποισδήποτε εὐρωπαϊκῆς ἐφημερίδος ῥίψη τις τὸ βλέμμα ἀπὸ ἡμερῶν θὰ ἴδῃ πολλάκις ἐπαναλαμβανόμενον τὸ ὄνομα τοῦ στρατηγοῦ Κάουλβαρς, τοῦ ἐν Σόφια διπλωματικοῦ πράκτορος τῆς Ῥωσσίας. Ὁ στρατηγὸς Κάουλβαρς, ζητεῖ τὴν ἀναβολὴν τῶν ἐκλογῶν . . . Ὁ στρατηγὸς Κάουλβαρς ἀπειλεῖ τὴν ἀνθηγεμονίαν διὰ ῥωσικῆς κατοχῆς . . . ὁ στρατηγὸς Κάουλβαρς ἀγορεύει πρὸς τὸν βουλγαρικὸν λαόν . . . ὁ στρατηγὸς Κάουλβαρς περιοδεύει τὴν χώραν, πράττει τοῦτο, ἐκεῖνο . . .

Δύο στρατηγοὶ ὑπὸ τὸ ὄνομα Κάουλβαρς ὑπάρχουσιν ἐν τῷ ῥωσικῷ στρατῷ, ὁ ἐν Βουλγαρίᾳ δὲ πράκτωρ εἶνε ὁ πρεσβύτερος. Ὁ νεώτερος κατὰ τὸ 1883 ἐχρημάτισεν ἐπὶ τινὰς ἐβδομάδας ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν ἐν Βουλγαρίᾳ.

Ὁ πρεσβύτερος, ὁ στρατηγὸς βαρῶνος Νικόλαος Κάουλβαρς, ὅστις ἔχει ἡλικίαν τεσσαράκοντα δύο ἐτῶν, ἐχρημάτισε πρῶτος ὑπασπιστὴς τοῦ μεγάλου δουκὸς Βλαδιμήρου καὶ μετέσχε τοῦ ῥωσοτουρκικοῦ πολέμου ὡς ἀρχηγὸς τοῦ ἐπιτελείου τῆς πρώτης μεραρχίας τῆς αὐτοκρατορικῆς φρουρᾶς, ἣν διόκει ὁ δούξ.

Μετὰ ταῦτα ἀνέλαβε διαφόρους ἀποστολάς, ἐξ ὧν ἔλαβεν εὐκαιρίαν νὰ μελετήσῃ καλῶς τὴν ἐν τῇ χερσονήσῳ τοῦ Αἴμου κατάστασιν. Οὕτω συνώδευσε τὸν αὐστριακὸν στρατὸν τῆς κατοχῆς ἐν Βοσνίᾳ καὶ Ἑρζεγοβίῃ· διέμεινεν ἐφ' ἱκανὸν χρόνον ἐν Μαυροβουνίῳ, ὡς στρατιωτικὸς ἀκόλουθος διήλθεν ὀλόκληρον τὴν Ἀλβανίαν, κατὰ τὸ 1879 καὶ 1880 ὡς μέλος τῆς διεθνοῦς ἐπιτροπῆς, πρὸς καθορισμὸν τῶν μαυροβουνιωτικῶν συνόρων. Τέλος ἐσχάτως ἐν Σερβίᾳ ὑπῆρξεν ὁ πρόεδρος τῆς διεθνοῦς στρατιωτικῆς ἐπιτροπῆς ἣτις καθώρισε τὰ σερβοβουλγαρικὰ σύνορα, μετὰ τὸν μεταξὺ τῶν δύο τούτων κρατῶν πόλεμον.

Ἐν Βουλγαρίᾳ εἶχε μεταβῆ καὶ ἄλλοτε, κατὰ τὸ 1883, ὡς ἀπεσταλμένος τῆς κυβερνήσεώς του.

Ὁ στρατηγὸς Κάουλβαρς εἶνε ἐκ τῶν μᾶλλον εὐπαιδευτῶν ἀξιωματικῶν τοῦ ῥωσικοῦ στρατοῦ, ἡ δὲ περὶ τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ γερμανικοῦ στρατοῦ μελέτη του εἶνε ἔργον ὀπερ ἔταξε τὸν συγγραφέα αὐτοῦ μεταξὺ τῶν πρώτων στρατιωτικῶν συγγραφέων τοῦ χρόνου τούτου.

